

gemlige Opdragelse i de sønderjydske Landsdele, at der blev gjort en ganske ekstraordinær Indsats — ikke blot med Hensyn til Uddannelsen, men med Hensyn til Anskaffelse af Redskaber og Rekvisitter, ved Afholdelse af Møder for at vække Interessen for Idræt og paa mange andre Maader —, som gjorde denne væsentlige Forhøjelse af Bevillingen nødvendig. Men ser vi paa Aarene fra 1915—16 og helt op til 1919—20, var Bevillingen kun 10 000 Kr., og naar vi senere, nemlig i 1925—26, naaede op til en Bevilling paa 42 000 Kr., saa hænger dette jo sammen med den ganske særlige Behandling — saadan tør jeg maaske nok kalde det —, som Bevillingen til Skytteforeningerne fik i det Finansaar, og som gjorde det ganske naturligt, at en Del af det, som tidligere, gennem en Menneskealder, har været bevilget til Skytteforeningerne, naar man endelig vilde tage det bort, førtes over til det Idrætsomraade, der her er Tale om. Jeg tror dog, at naar vi nu staar ved to og en halv Gang den Bevilling, der ydedes hertil indtil Finansaaret 1919—20 og dette medregnet, saa har vi paa dette Omraade vist et Hensyn, som fuldt ud dækker det, som det er muligt at vise, og fuldt ud svarer til det, der er vist paa noget som helst andet Omraade.

Jeg skulde saa gerne endnu gøre nogle faa Bemærkninger om grønlandske Forhold. De er jo blevet fremdraget her fra flere Sider, og det er jo Forhold, til hvilke der knytter sig en ikke ringe Interesse, ogsaa og ikke mindst under Hensyn til, at vi jo har en Tendens til at ophøje alle grønlandske Interesser i et Plan, som ligger langt oppe over Virkeligheden. Alle grønlandske Muligheder slaas herhjemme op til ganske formidable Dimensioner, som ikke sjælden bereder Ledelsen af Arbejdet deroppe betydelige Vanskeligheder og giver Anledning til ikke ringe Kritik.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har talt om disse Spørgsmaal, og det samme gjorde baade det ærede Medlem Hr. Sundbo og det ærede Medlem Hr. Ludvigsen. Navnlig har man talt stærkt om de store Muligheder, som Fiskeriet i de grønlandske Farvande rummer, og stærkt krævet, at vi gjorde en Indsats herhjemme for at faa Andel i den Rigdom, som der findes.

Jeg tror nu rigtignok, at ved Besejlingen af disse Farvande er der overordentlig store Vanskeligheder, og jeg tror, at det Besvar og den Udgift, dette vil medføre, og de Fordringer, som et saadant

Fiskeri stiller til Fiskeskibenes Besætning, er saa betydelige, at man ikke letsindigt skal skride til Foranstaltninger af den Art.

Jeg beder om, at Tinget vil høre et Uddrag af nogle Redegørelser, som er fremkommet i „The Fish Trades Gazette“ for 6. August 1927. Der siges om Fiskeriet ved Grønland i en Artikel med Overskriften „Helleflynderfiskeri imellem Isbjerge, utilfredsstillende Togt til Grønland“, at to Grimsby-Dampere var kommet hjem den foregaaende Lørdag fra Helleflynderfiskeriet ved Grønlands Kyst og hermed havde afsluttet et utilfredsstillende og ulønsomt Togt. Det ene Skib havde god Fangst om Bord, men det andet havde i alt kun 800 Fisk. Begge mødte et trykket Marked, og det økonomiske Resultat viste sig at være grumme uheldigt, fordi der kun var ringe eller slet ingen Efterspørgsel efter grønlandske Helleflyndere, skønt de dog er af god Kvalitet. Bladet slutter med at sige, at intet af disse Skibe havde tjent tilstrækkeligt til at dække Udgifterne ved den lange Tur.

I et andet Fiskeriorgan, „The Fishing News“, for den 13. August i Aar er der en længere Artikel om samme Fiskeri. Overskriften er her: „En Skippers Beretning om ængstende Dage og daarligt Held. Vendt hjem med 16 £ i Underskud. Nuværende Priser betyder Ruin for Fiskeren. En stor Risiko for et daarligt Udbytte.“ Skipperen siger, at han begyndte med at sætte 20 Liner ud og nu haabede paa at komme godt i Gang; men det var ikke nogen stor Succes. Nedtrykt var Fiskeren i Forvejen paa Grund af en Oprejse, som havde været overordentlig stormfuld, og paa hvilken man havde mødt Ishindringer, Taage o. s. v., som havde beredt store Vanskeligheder og megen Ængstelse. Fiskeriet lykkes altsaa ikke, og man maa flytte til en anden Fiskeplads. Der opnaar man ganske vist ogsaa et Fiskeri, men heller ikke dette er tilfredsstillende. Nu har man ikke stor Kulbeholdning, og Vanskelighederne forøges yderligere ved, at man har stormende Vind hver Dag.

Fiskeren siger, at han maatte gaa hjem med en total Fangst af 47 Snese Helleflynder og 20 Snese Torsk, og han tilføjer: „Men jeg var ikke ked af at gaa hjem, for jeg vilde ikke gaa den samme Tur igen, selv om man gav mig Skibet for det. Vi passerede Flanan-Øerne Kl. 11 den 27. Juli med et rigtig rungende Hurra“ — af Glæde over, at de var sluppet godt fra Eksperimentet. „Resultatet var, at vi fik et samlet Udbytte af 401 £, saa